

Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg i det Stykke Arbejde, der har ligget forud for min Tale her, har handlet i meget nøje Samarbejde med Organisationslederne i omtrent samtlige større Handels- og Haandværkerforeninger; paa det Punkt mangler jeg mindst af alt Tilslutning og Samhørighed med Mellemlklasserne.

Vesterager: Ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse udtalte den højtærede Finansminister om forskellige Anlæg, som havde været paa Tale, og hvis Gennemførelse der kunde være mere eller mindre Grund til at tage under Overvejelse, at nu maatte de foreløbig stilles i Bero paa Grund af de finansielle Tilstande, og den højtærede Trafikminister var inde paa noget lignende i sin Tale. Han omtalte forskellige saadanne Anlæg med megen Sympati, men endte paa samme Maade. Vi maatte vente og se Tiden an, der var ikke Midler til at gennemføre disse Foretagender nu.

Vi fra konservativ Side maa naturligvis tage Hensyn til disse finansielle Betragtninger. Man maa være klar over, hvordan Landet ligger, og at man ikke kan komme udenom de Tilstande, som nu en Gang er skabte; men jeg har dog Lyst til at gøre et Par Bemærkninger i den Anledning, da jo disse Forhold har Interesse baade i den ene og i den anden Henseende. Det er nok værd at notere sig, at Finansministeren stillede sig uvillig overfor en Finanskommission. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt denne Uvillie er en uoverstigelig Mur for en saadan Kommissions Nedsættelse; derimod forekommer der mig at være Grund til at overveje, hvorvidt det er rigtigt, at det i en Tid, da der faktisk ikke er Pengeknaphed, men tværtimod Pengerigelighed, bliver netop disse samfundsnyttige Foretagender, som skal vige Pladsen paa Finansloven, fordi Pengene er brugte til andre Ting, f. Eks. Tilskud paa Indenrigsministeriets Budget. Jeg ser ikke bort fra de Vanskeligheder, der har været, og er ganske klar over, at det har været nødvendigt at foretage ekstraordinære Foranstaltninger; men naar man ser ud i Fremtiden, er der en vældig Forskel paa, om Pengene gives ud til uproduktive Tilskud, saaledes at de faktisk spises op, eller de bruges til at sætte forskellige Arbejder i Gang, som kan blive frugtbringende for Samfundet, kan afhjælpe Arbejdsløsheden, fremme Omsætningen, udvikle vor Produktion og paa en Maade komme tilbage til Samfundet med Renter. Det er Ting,

som — i hvert Fald i mine sociale Betragtninger — har stor Betydning.

Jeg tror ikke, man ret vel kan være tjent med at se ganske bort fra dette. Vi har gennemført Lønningslove i stor Udstrækning — jeg skal her henholde mig til, hvad jeg udtalte forleden Dag under Behandlingen af Lovforslaget om Tilskud til Pensionister, at nu maatte vi vel være færdige og maatte kunne faa Ro paa det Omraade —, og selvfølgelig er der mangfoldige Tilskud til kulturelle Formaal, som man stadig maa regne med. Men samtidig med, at jeg er klar over de store Udgifter, som maa gaa til saadanne Formaal, er jeg overbevist om, at vi, hvis vi vil fremme sunde sociale Forhold her i Landet, maa have vor Opmærksomhed henvendt paa, at det ikke bestandig bliver de omtalte samfundsnyttige Arbejder, der maa vige, fordi der ikke er Midler til at sætte dem i Værk. Jeg er en Modstander af, at vi bliver ved at køre frem ad den Linie, faar vor sociale Udvikling til at forme sig paa den Maade. Jeg er overbevist om, at i den Konkurrencekamp, der kommer, vil det have sin store Betydning, at vore Omsætnings- og Produktionsforhold ogsaa ved Samfundets Hjælp er bragte op paa en saadan Højde, at vi kan klare os.

Den højtærede Statsminister udtalte i Anledning af Havnestrejken, at de Skibe, der laa i Havnen og ikke kunde blive losset, var nærmest Skibe, som førte Luksusartikler her til Landet til at pynte op med i Strøforretningerne. Jeg tror nu ikke, at den Udtalelse er ganske rigtig. Hvis der var bragt stabile og ordnede Forhold til Veje, vilde Skibsfarten have haft ganske andre Opgaver, og der vilde være bragt Varer her til Landet, som vilde have Betydning baade for Landbrug og Industri. Men jeg skal villigt indrømme, at der for Tiden indføres hertil en ganske uforholdsmæssig stor Mængde Luksusvarer. Det ærede Medlem fra Roskilde (Henrik Nielsen) var stærkt inde paa det Spørgsmaal og talte om, hvor forfærdelig udbredt dette Luksusforbrug var, og hvilke vældige Kapitaler der blev bundet deri; og jeg tror, at det ærede Medlem i nogen Maade har Ret. Jeg skal ikke prøve paa i denne Forbindelse at prædike Moral; Finansministeren udtalte forleden Dag, at han ikke brød sig om Moral, og det skal jeg ikke friste ham til at gentage. Han har sagt det een Gang, og det er tilstrækkeligt. Men det forekommer mig, at der er een Ting, som vi maa se paa med Betænkelighed. Det er den Luksusudstilling, som foregaar ogsaa her